

Universitätsbibliothek Wuppertal

Avctores Latinae Lingvae In Vnvm redacti corpvs

Godefroy, Denis

[Genevae], 1585

Cap. XI. De indiscretis adverbiiis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-85](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-85)

38 ¶ *Coctum*, pro ad coquendum. Plautus
Aulularia: Soler ire coctum.
39 ¶ *Macet*, pro macilentus est. Plautus

Aulularia: Qui ossa, ac pellis totus est: ita
cura macet.

DE INDISCRETIS

ADVERBII S.

CAP. XI.

H*umaniter*. Tul. ad Panfam lib. j. De ani-
mo fecisti humaniter, quem quidem e-
go semper dilexi, meque ab eo diligi sensi.
Ad Atticum lib. ij. Inuitus litteras tuas scin-
derem: ita sunt humaniter scriptæ.

2 ¶ *Disertè*, & consuetudine dicitur, & A-
fran. auctore in Diuort. Quod vult disertè
factum, aut dictum.

3 ¶ *Disertim*, dicere planè, palam Titinnio
auctore possumus Veliterna: Habui rectè
disertim. Plautus Stich. Fuit disertim, verùm
id vsu perdidit. Accius Euryf. Disertim id v-
num in commodis desit meis. Linius: Tùm-
que mihi narrato omnia disertim.

4 ¶ *Insaniter*, Pompon. auctore: Metuo il-
lum, iocari nescit, ludit nimium insaniter.

5 ¶ *Seueriter*, pro seuerè dici auctoritas ve-
terum iubet. Titinnius Proelia: Seueriter Ho-
die sermonem amica mecum contulit.

6 ¶ *Communiter*, pro communiter. Varro
Rerum diuinar. Etenim vt Deos colere de-
bet communiter ciuitas, sic singulæ familiae
debenus.

7 ¶ *Blanditer*, pro blandè. Titin. Gemin. In
eunda primùm blanditer comparamus col-
loquia.

8 ¶ *Celere*, pro celeriter. Næu. Paul. Nunc
te obtestor, celere factò subueni censori. Ea-
nius Satyr. lib. j. Dum quicquid des celere.

9 ¶ *Benigniter*, pro benignè. Titinnius Ge-
min. Nimium te patrocinari cenfeo beni-
gniter.

10 ¶ *Festiuite*, pro festiuè. Næu. Gemin. O
domus parata pulcræ familiæ festiuite.

11 ¶ *Auariter*, pro auarè. Plaut. Curcul. Hoc
vide, vt ingurgitat impura in se merum aua-
riter. Quadrig. Annal. lib. xxi. Crudeliter ille,
nos misericorditer: auariter illi, nos largi-
mur. Cat. de præda militum diuidenda: Frau-
dulenter atque auariter.

12 ¶ *Amiciter*, pro amicè. Plautus Persa:
Quàm meo amico amiciter hæc commodi-
tatis copiam danunt. Pacu. Dulorest. Nunc ne
illū expectes, quando amico amiciter fecisti.

13 ¶ *Probitè*, pro probè. Varro Octogesi:
Postquam auida libido rapere, ac concidere
cœpit, seque opificè non probiter strepere.

14 ¶ *Munditer*, pro mundè. Plaut. Pœnulo:
Nam cum sedulò munditer nos habemus,

vix, ægrèque amatorculos inuenimus.

15 ¶ *Seuiter*, pro seuè. Plaut. Pœnulo: Aha
tam seuiter. Idem Trinummus: Ah nimium,
Stafime, seuiter. Accius Aftyan. Ferum feroci
contundendum seuiter.

16 ¶ *Seueriter*, pro seuiter. Ennius Phœni-
ce: Seueriter suspèctionem ferre falsam, futi-
lium est. Afran. Simulante: Seueriter ferre
hæc, te simul ac gnatum ab illo abducere.
Ennius Hæctoris Lytris: Seueriter fortuna
ferri cernunt de victoria.

17 ¶ *Mœstiter*, pro mœstè. Plaut. Rudente:
Sed vnde vos ire cum vuida veste dicam ob-
secro, tam mœstiter vestitas?

18 ¶ *Propritim*, pro propriè. Lucret. lib. ij.
Quid genus humanum propritim de quibus
actum est.

19 ¶ *Ampliter*. Lucil. lib. iij. Nam sumpti-
bus magnis, Et structam ampliter, atq; cum
accumbimus mensam. Pompon. Hærede pe-
titore: Heus aptate pueri nunc mundè, atq;
ampliter conuiuium. Plaut. Stich. Sat est ser-
uo homini modestè melius facere sumptum,
quàm ampliter. Accius Diomed. Benignè, &
pro beneficio largi, atque ampliter.

20 ¶ *Aliquantisper*. Quadrigarius Annaliū
lib. vj. Aliquantisper pugnatè, nihil promo-
uet pœnus. Cæcil. Fallac. Nam si illi, postquã
rem paternam amiserant, Egessate aliquan-
tisper iactati forent. Idem Fallac. Velim pau-
lisper experiri te, quantisper non plus tri-
duū. Pomp. Dotat. Possum exorare te, vt re-
cedas à me paulisper modò. Quantisper sat
habes.

21 ¶ *Duriter*, pro durè. Terent. Andr. Pri-
mò hæc publicè vitam parcè, ac duriter A-
gebat. Noui. Zona: Duriter me habere, vigi-
lassè: Afran. Priuig. Viuax vetus quàm duri-
ter nunc consulito tergo meo. Enn. Phœnic.
Quam tibi ex ore orationem duriter dictis
dedit. Cæcil. Fallac. Nam quàm duriter vos
educauit, atque asperè, non negat.

22 ¶ *Cautim*, pro cautè. Acc. Alphesib. Sed
tibi cautim est adeundum ad virum. Idem
Philosc. Contra est eundum cautim, & cap-
tandum mihi.

23 ¶ *Strictim*. Cic. de Orat. lib. j. Quasi per
transennam prætereuntes strictim adspexi-
mus. Sallust. Strictum, vt quæque memoria
digna

digna videbantur, præscriberem.

24 ¶ *Firmiter*, pro firmé. Lucill. Sat. lib. x. Fluctibus, à ventisque aduersis firmiter essent. Idē libro duodecimo: Firmiter hoc pariterque tuo sit peccatore fixum. Afran. Augur. Hic hæret vt clamor oritur, sed spiritu firmiter instat. M. Tul. de republic. lib. vj. Firmiter enim maiores nostri stabilita matrimonia esse voluerunt.

25 ¶ *Fidèle*, pro fideliter. Plau. Captiu. Fac fidèle. caue fidem fluxam feras.

26 ¶ *Aequiter*, pro æquē. Pacuu. Atalanta: Concertare ac dissentire partim da cursim æquiter. Accius Antenorid. Ad populū intelligo referendū, quoniam horū æquiter sententiæ fuerunt. Lilius Ægist. Nā vt pergam accensa, & prædam per participes æquiter partita est.

27 ¶ *Publicitus*, pro publicé. Lucil. Satyr. lib. xij. Huic homini quæstione aliquæ esse opus, atque chorago Publicitus, qui mihi atque Episcopo præbeat aurum. Idem libro xvi. Publicitus vendis tamen, atque extrema liguris. Plau. Amphit. Ita peregrè veniens hospitio publicitus accipiar. Cæcil. Ploc. Ibo domū, ad plebem pergitur, publicitus defendendū est. Pomp. Campanis: Dat ordo senio, & fullonibus publicitus cibaria.

28 ¶ *Proteruiter*. Ennius Paneratiast. Quis est, qui nostris foribus tam proteruiter.

29 ¶ *Ignauiter*, pro ignaué. Lucill. Satyr. lib. xvj. Cur tam ignauiter hoc præsertim tempore queris? Quadrigarius Annalium libro ij. Et qui tibi erant, non ignauiter putando, eum diem pro meliore habuerunt.

30 ¶ *Mutuitur*, pro mutuo. Varr. Octogest. *ἄλλοις τοῖς ἄλλοις*: Viue, meq; ama mutuitur.

31 ¶ *Perspicacē*, pro perspicaciter. Afranius Dituort. Quam perspicacē, quam benignē, quam citō, quam blandē, quam miti est peccatore.

32 ¶ *Asperiter*, Navius Pullis: Vbi tu nequaquam cubares asperiter.

33 ¶ *Celeranter*, pro celeriter. Acc. Anten. Sed quis hic est, qui matutinum cursum huc celeranter rapit?

34 ¶ *Dapsile*. Pomp. Rustico: Quid nūc vis fieri? verrem sume dapsile ac dilucidē.

35 ¶ *Exquisitum*. Varro Aiace stramentitio acre ager medicos exquisitum conuocabas, vt conualesceret.

36 ¶ *Hilarē*. Tul. de Orat. Quis vnquam res præter hunc tragicas penē comiæ, tristeis remisse, serias hilarē. Afran. Priuig. Et propter patrualem tuam Constituit hilarē anhelans, deiecta coma.

37 ¶ *Festinatim*, pro festinanter. Pomp. Asin. Exsilii de nocte ad molam fullone festinatim. Sisen. Hist. li. iij. Prætor festinatim de castellis ad castra maxima pedites cōduxit

38 ¶ *Pugnitus*, pro pugnīs. Cæcil. Fallacia: Nisi quidam qui se malit pugnitus pessundari.

39 ¶ *Futile*, futiliter. Ennius Phœnice: Vt quod factum est futile, amici nos feramus fortiter.

40 ¶ *Humanitus*, pro humaniter. Turpil. Pedio: Quare esse dicat quisquam illum hominem, haud quicquam facere humanitus? Cassius Hemin. Histor. lib. iij. Quare si omnes artes atque humanitus aguntur. Afran. Repud. Quantō facilius ego, qui ex equo venio, adducor ferre humana humanitus?

41 ¶ *Inimiciter*. Acc. *ἰδιώτης* lib. j. Placare hostem ferocē, inimiciterque accessum.

42 ¶ *Memore*, pro memoriter. Pomp. Philosoph. Sed ne cū ista hæc memore meministi, indica, qui illud aurum abstulerit, non didici hariolari gratis.

43 ¶ *Immortalitus*. Turp. Hetera: Sat me, vt meū cor voluptatibus dat, immortalitus se obtulit mihi hæc facultas.

44 ¶ *Largitus*, pro largē. Afranius Materis: Quid istuc est? quid fles? quid lacrymas? largitus proloquere.

45 ¶ *Iracunditer*. Cæcil. Subditiuo: Quæso ne temerē hanc rem agas, & ne iracunditer.

46 ¶ *Minutim*, pro minutē. Lucil. lib. v. Dic quam cogitat vis ire minutim Per commissuras rimarum noctis nigrore.

47 ¶ *Parciter*, pro parcē. Pomp. Verre: Saluo beolo parciter tanquam frater mihi sis, medium abdomen cū diuidam.

48 ¶ *Superbiter*. Afran. Purgamento: Illa superbiter imperat. Nau. belli Pœnici libro vj. Superbiter contēprim conterit legiones.

49 ¶ *Longinquē*, & *longiter*, pro longē. Acc. Andromache: Hæc malos annos multos longinquē à domo Belli gerentes summū summa industria. Lucil. lib. tertio: Non (vt opinor) id à lecto iam longiter rati.

50 ¶ *Perplexim*, pro perplexē. Plau. Stich. Vtrum ego perplexim lacellam orationē ad hunc modum. Hemin. Histor. lib. j. Prudens perplexim scotino scribit.

51 ¶ *Saniter*. Afran. Megalensibus: Adesto, assentio te amare, me adorare saniter.

52 ¶ *Parenter*. Cæcil. Pausimach. Ædepol voluntas homini rarenter venit. Nau. Exodius: Multum ames, paulum des crebrō, venias rarenter. Ennius Androm. Sed quasi ferum, aut lapis durat rarenter gemitū conatur trabem ergastulo: Longē ab vbe villicarier, quō herus rarenter venit. Liu. Terco: Rarenter venio.

53 ¶ *Contemptim*, pro contemner. Navius belli Pœnici lib. vj. Superbiter, contemptim conterit legiones.

54 ¶ *Temeriter*. Accius Amphitryon. Hoc in re est, quod tu tam temeriter meam be-

neuolementiam interiisse es ratus.

55 ¶ *Restrictim*, pro restricté. Afran. Thaide: Eaque firmè sedere melius cōsultoribus, quàm restrictim cogitata, atque omnibus rationibus.

56 ¶ *Præclariter*. Quadrigarius Annalium libro iij. Et ita rebus præclariter gestis Romanam reuerterunt.

57 ¶ *Torruiter*. Pomp. Auctorato: Occidit taurum torruiter me amores amauit. Ennius Lupiast. Quem nunc tu tam torruiter increpuisti.

58 ¶ *Puriter*. Pomponius Haruspice: Fac puriter, bucco, vel pectore rustico Vti tractes, laui iam dudum manus. Nou. Virgine præ-

gnante: Sequere me, puriter volo facias, igni atque aqua volo hunc accipere.

59 ¶ *Verecunditer*. Pomp. Macco: Virgine præteriens vidit duos sensim in ludo, verecunditer non docentem discipulum, verum scalpentem nateis.

60 ¶ *Certatim*. Virg. Æneid. lib. iij. Certatim socij feriunt mare, & æquora verrunt.

61 ¶ *Abundè*. Sifen. Histor. lib. iij. Perfuse atque abundè sparsi vñ magnum pondus auri argentique.

62 ¶ *Miseriter*, pro miserè. Laberius Macco: Mens incorrupta miseriter corrumpitur.

63 ¶ *Properiter*. Catullus: Animula miserula properiter abit.

DE DOCTORVM INDAGINE

CAP. XII.

OMnes artem secuti negant aduerbiis præpositionem addi oportere, sed auctoritas veterum præponi iubet. *Desubito*. Titin. Prælia: Sed amabò, quid desubito tam repente ad me venisti? Ennius: Panerat. Cùm desubitò me orat mulier, lacrymansque ad genua accidit. Afran. Emancip. Quàm beatæ scenicæ videntur mihi mulieres, quæ iurgio, & beneuolentia terrent desupito viros. *Cæcil. Aforo*: Nam ego duabus vigiliis transactis duco desubito domum. *Quadrigar. Annal. libro ij.* His desubito vtrisque nuntiatur ipsorum copias adesse. *Næu. Tripartita*: Postquam se vidit hæredem, desubito diuortium fecerunt. *Lucrer. lib. ij.* Vim cupidâ tam desubito, quàm mens habet ipsa. *Lucil. Satyrar. libro x.* Quâuis desubito trinis deducere scallis. *Tullius de republica lib. vj.* In his, vt meministis, concursu leuissimæ multitudinis, & ære congesto funus desubito esset ornatum. *Acc. Euryl. Tor tropæa* tam desubito summam gloriam eurous fines? *Pomp. Pappo agricola*: Volo scire ex te, eur vrbanas res tam desubito deseris. *Idem Pistore*: Fit desubito hilarus, tristis saltat, ridens ringitur. *Næuius Danaë*: Desubito famam tollunt, si quam solam videre in via.

2 ¶ *Derepente*. Turp. Boethunt. Eum derepente vxorem audio ducere. *Enn. Phœnic.* Ibi tum derepente ex alto in altum despexit mare. *Afran. Incen.* Non vsquequaque idoneum inuenias locum, vbi derepente, cùm velis, facias lutum. *Idem Homin.* Atque ille derepente in iumentum exsilit, Contendit oculos, derepente abit cælo. *Enn. Hæctoris lytris*: Ecce autem caligo oborta est, omnem prospectum abstulit, derepente contulit sese in pedes. *Varro Sefquiulyse*: In Thespiadum ore derepente. *Acc. Aftyanactè*: Hic per ma-

tutinum lumen, tardo properantem gradu Derepente adspicio ex nemore pauidum, & properantem egredi. *Nouius Macco*: Scalpis dentes derepente, in cenam si peccaueris. *Terent. Hecyr.* Ita corripuit derepente tacitus se ad filiam. *Pomp. Pracone posteriore*: Vis facere, vt nouerca vetulû derepente deserat?

3 ¶ *Picumnus*, est auis Marti dicata, quam picum, vel picam vocant. & Deus, qui sacris Romanis adhibetur. *Æmil. Macer Theog. lib. j.* Et nunc agresteis inter picumnus habetur. *Higinius*: Picumnus est parua veste picus Martis. *Fabius pictor rerum naturalium lib. j.* Et simul videbant picum Martium. *Idem iuris pontificij lib. iij.* *Pilumno, & Picūno*. Varro de vita populi Romani lib. iij. *Pedius Pærus* cùm esset prætor vrbanus, & sedens in sella curuli ius diceret populo, picus Martius aduolauit, atque in capite eius asfedit.

4 ¶ *Veterum memorabilis scientia Paucorum* numerum pro bonis ponebat, *Multos*, contrà malos appellabat. *Terent. Eunuch.* Si quisquam est qui placere se studeat bonis, quàm plurimis. *Acc. Tereo*: Video ego te mulier more multarum vtier, Vt vim contēdas tuam ad maiestatem viri. *Idem vñ iavri vñ xii*: Probis probatum potius quàm multis forem. *Lucil. Satyr. lib. xiiij.* Non paucis malè, sed sapientibus esse probatum, *vñ iavri vñ xiiij* vñ iavri vñ xiiij. *Idem libro xiiij.* Vnus modò de multis, qui ingenio sit. *M. Tul. de Repub. lib. quarto*: Nec in hac disensione suscepi populi causam, sed bonorū. *Idem de Repub. libro sexto*: Enimuerò in disensione ciuili, cùm boni plus quàm multi valent, expendendos ab his, non numerandos puto. *Afran. Suspecta*: Noli ex stulticia multarum credere esse animum meum.